

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 2T/108/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4416010482
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Diana Cviková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2019:4416010482.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v konaní pred samosudkyňou JUDr. Dianou Cvikovou, v trestnej veci obžalovaného O. U., pre prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Zámky sp.zn. 1 Pv 556/15/4404 z 14.09.2016, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 03.10.2019 takto

rozhodol:

Obžalovaný O. U., nar. XX.XX.XXXX v B., trvale bytom Z., D. Č.. XXXX/XXA, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou,

je vinný, že

potom, čo si dňa 22.09.2015 v čase po 13.30 hod. v bližšie neurčenom čase a na nezistenom mieste, nezisteným spôsobom zadovážil kreditnú kartu číslo XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX, vydanú spoločnosťou Y. Slovensko a. s. Bratislava, a to bez súhlasu jej držiteľky Ľ. U., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Nové Zámky, D. Č.. XXXX/XX, túto dňa 22.09.2015 v čase o 14.00 hod. v meste Š., na Ulici C. X, neoprávnene trikrát použil pri pokuse o výber finančnej hotovosti v bankomate Slovenskej sporiteľne a. s. Bratislava, číslo terminálu 001306, ktoré boli neúspešné a k výberu finančnej hotovosti nedošlo,

t e d a

- neoprávnene si obstaral inú platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju použil,

č í m s p á c h a l

- prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2, odsek 4 Trestného zákona (za nezistenia žiadnej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Trestného zákona a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona) na trest odňatia slobody 28 (dvadsaťosem) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona sa na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku sa poškodená H. narodená XX.XX.XXXX. v S., trvale bytom D. s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Nové Zámky podal dňa 14.09.2016 pod sp.zn. 1Pv/556/15/4404 obžalobu na obvineného O. U. pre 2 skutky, to v bode 1 pre skutok právne posúdený ako prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 Trestného zákona a v bode 2 pre skutok právne posúdený ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona, a to na tom skutkovom základe, že

1. dňa 22.09.2015 v čase o 13:30 hod., na Ulici Š. v Nových Zámkoch, na parkovisku pred Obchodným domom G., z nákupného košíka odstaveného pri vozidle VW Polo, evidenčného čísla D., odcudzil kabelku, obsahom ktorej boli peňaženka s finančnou hotovosťou vo výške 35,- €, ďalej hotovosť vo výške 5,- €, stravné lístky nezistenej hodnoty, karty Jednoty SD, tankovacie karty, bankomatovú kartu Slovenskej sporiteľne, rôzne vernostné kartičky, občianske preukazy vystavené na meno Ľ. U. a na meno M. T., prsteň zo žltého kovu v hodnote 230,- €, náušnica zo žltého kovu v hodnote 300,- €, briliantový prsteň v hodnote 380,- €, mobilný telefón HTC ONE IMEI: 359405054521909, telefón HTC Desire IMEI: 352668046653224, HTC Desire IMEI: 352668045716873, Sony Ericsson, dve Nokie, tablet I Pad mini nezistenej hodnoty, pečiatka na podnikanie a pečiatka s adresou poškodenej, kľúče od domu, kľúče od realitnej kancelárie, kľúče od bytu, USB kábel, nabíjačka na mobilný telefón, rôzna kozmetika, a svojím konaním spôsobil poškodenej Ľ. U., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XXXX/XX, D. R., škodu vo výške 1.100,- €,

2. dňa 22.09.2015 v čase o 14:00 hod. v meste Šaľa, na Ulici C. X, pomocou bankomatovej karty číslo XXXXXXXXXXXXXXXX, spoločnosti Y. Slovensko, a. s., so sídlom A. X, XXX XX N., patriacej poškodenej Ľ. U., narodenej XX.XX.XXXX, trvale bytom D. XX, XXX XX D. R., sa pokúsil vykonať trikrát výber presne nezistenej finančnej hotovosti, pričom pri treťom neoprávnenom pokuse o výber, bankomatová karta bola zablokovaná bankomatom Z. Z., a. s., umiestneného na adrese C. X, Šaľa, číslo terminálu XXXXXX, avšak k výberu finančnej hotovosti z bankomatu neprišlo,

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je nevinný z oboch skutkov, uvedených v obžalobe a súd následne vykonal dokazovanie jeho výsluchom, výsluchom svedkov: Ľ. U., U. S., C. Z., O. P. G., L. O. C., znaleckým dokazovaním, oboznámením obrazových záznamov a listinných dôkazov.

Na základe vyššie uvedeného dokazovania súd vo veci rozhodol rozsudkom sp.zn. 2T/108/2016 z 15.05.2017, ktorým podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v prípade oboch žalovaných skutkov oslobodil.

Proti citovanému rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie prokurátor a poškodená Ľ. U., o ktorých rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1To/61/2017 z 26.10.2017 tak, že rozsudok súdu I. stupňa zrušil a vrátil mu vec, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a odvolanie poškodenej zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Odvolačný súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd I. stupňa nevykonal dokazovanie v rozsahu dostatočnom pre správne rozhodnutie o podanej obžalobe a právny záver súdu I. stupňa, že nebolo dokázané, že žalované skutky spáchal obžalovaný, označil za predčasný. Odvolačný súd poukázal na potrebu pri hodnotení dôkazov zohľadniť čas, kedy obžalovaný uplatnil na hlavnom pojednávaní prezentovaný spôsob obhajoby vo vzťahu k ním predloženej lekárskej správy O. G. a z tohto dôvodu považoval za potrebné dôsledne preveriť uvedenú obhajobu obžalovaného napr. výsluchom zdravotnej sestry, ktorá mala sadrovú dlahu obžalovanému nasadzovať a eventuálne u príslušnej zdravotnej poisťovni, a to s poukazom na buď žiadne alebo nejednoznačné závery O. G. na hlavnom pojednávaní.

Súd, súc viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, doplnil dokazovanie o tie dôkazy, ktoré príkladom odvolačný súd uviedol vo svojom zrušujúcom uznesení a vyžiadal zo zdravotníckeho zariadenia S. H. s.r.o. Galanta oznámenie údajov o zdravotnej sestre, ktorá dňa 22.09.2015 nasadzovala O. U. sadrovú dlahu a dňa 29.09.2015 mu ju snímala a na základe tohto oznámenia vypočul na hlavnom pojednávaní ako svedka C. W., vyžiadal správu zo zdravotnej poisťovne obžalovaného a následne znovu správu zdravotníckeho zariadenia S. H. s.r.o. Galanta. Súčasne na hlavnom pojednávaní na návrh poškodenej dopyčul i svedka L. C..

Súd vykonaným dokazovaním zistil nasledovné:

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať, súd preto postupom podľa § 258 odsek 4 Trestného poriadku prečítal jeho výpoveď z prípravného konania, kedy poprel, že by ukradol z auta poškodenej nejakej veci pred obchodným domom G., tiež to, že by vyberal z jej bankomatovej karty peniaze. K predloženému obrazovému záznamu spreď OD G. zo dňa 22.09.2015 uviedol, že tam nebol, ale vozidlo na zázname pozná, nakoľko to je vozidlo jeho bývalej družky C. Z., na ktorom sa v minulosti niekoľkokrát viezol a aj ho šoféroval. K osobe, zachytenej na zázname z kamery, umiestnenej na bankomate v Šali na ulici C. zo dňa 22.09.2015 o 14.00. hod. vtedy uviedol, že nevie, kto to je, pričom tá osoba sa na neho podobá s tým, že možno je to jeho dvojník.

Poškodená L. U. v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní vypovedala, že dňa 22.09.2015 v čase asi 13.30. hod. bola nakupovať v OD G. v Nových Zámkoch, po tom, ako nakúpila, prišla aj s nákupným vozíkom k svojmu vozidlu a začala do kufra auta vykladať nákup a dala tam aj kabelku. Následne ale niektoré veci preložila do chladničky na zadnom sedadle vozidla. Vtedy k nej prišiel jeden mladý muž a pýtal sa jej, či jej neukradli kabelku, pretože videl utekať jedného muža s kabelkou. Zistila následne, že kabelku nemá a volala políciu. Svedkyňa tiež vysvetlila, že možno v prvotnej výpovedi nevedela uviesť, či kabelku mala v kufri alebo v nákupnom vozíku, ale teraz s istotou tvrdila, že kabelku mala pred krádežou v kufri vozidla. Svedkyňa následne vypovedala, že v odcudzenej kabelke sa nachádzali všetky tie veci, ktoré sa uvádzajú v obžalobe a tiež aj iné, ktoré sa tam neuvádzajú. Vypovedala, že ten mladý muž, ktorý ju upozornil na odcudzenú kabelku jej opísal páchatela s tým, že mal na sebe oblečené niečo bledé, do tváre mu ale nevidel a tiež jej povedal typ, farbu a ŠPZ vozidla, do ktorého potom nastúpil. Poškodená tiež uviedla, že v kabelke mala aj bankomatové karty, a to aj spoločnosti Y., z ktorej jej oznámili, že táto bola zadržaná niekde v bankomate.

Svedok U. S. na hlavnom pojednávaní vypovedal, že v predmetnom čase sa vracal na internát okolo G., keď videl bežať muža s dámskou kabelkou, následne si všimol poškodenú, ako niečo hľadá a preto sa jej opýtal, či jej nechýba kabelka, pretože videl jedného muža s kabelkou utekať preč. Poškodená zistila, že kabelka jej skutočne chýba a preto volali políciu. Svedok tiež vypovedal, že muža s kabelkou videl nastúpiť do zeleného vozidla, ktoré polícii bližšie vtedy opísal, muža nevedel bližšie opísať pre odstup času.

Súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede tohto svedka z prípravného konania, kedy vypovedal, že muž nasadol do auta tmavozelenej farby EČV: N. a muža opísal tak, že tento mal na hlave šiltovku tmavej farby, bielu mikinu, svetlejšie rifle a klasické vychádzkové topánky, bol vysoký asi 175 cm, strednej postavy, ani chudý ani príliš tučný, so tváre mu ale nevidel.

Svedkyňa C. Z. vo svojej výpovedi uviedla, že bola vlastníčkou osobného motorového vozidla Toyota Karina EČV: N., nepamätá si ale, od koho ho kúpila s tým, že toto nebolo ani prepísané a bolo rozbité. Na otázku, kde sa nachádzalo toto vozidlo dňa 22.09.2015 uviedla, že ho požičala jednej cigánke menom V., ktorá jej ho síce vrátila, ale bolo nepojazdné, pričom spomínaná V. s obžalovaným nič nemá. Tvrdila tiež, že s obžalovaným žila v pomere pred 14 rokmi, odvtedy nie sú partnermi a tvrdila, že auto obžalovanému nikdy nepožičala.

Súd oboznámil aj obžalovaným na hlavnom pojednávaní predložené lekárske správy zdravotníckeho zariadenia S. H. s.r.o. Galanta, a to zo dňa 22.09.2015 o 11.39. hod. a zo dňa 29.09.2015, z ktorých vyplýva, že O. P. G. v uvedenom zdravotníckom zariadení ošetril osobu s osobnými údajmi obžalovaného, u ktorej bolo zistené poranenie pravého členka, ktorý bol výrazne opuchnutý, s hematómom laterálne, palpačne bolestivý, bez krepitu, s ľahko obmedzenou hybnosťou a bola jej nasadená sadrová dlaha a určený termín kontroly na deň 29.09.2015, kedy jej následne bola sadrová dlaha odstránená a bola nasadená ortéza.

Na návrh obhajoby súd následne vypočul O. P. G. ako svedka na hlavnom pojednávaní, kedy tento vypovedal, že u obžalovaného dňa 22.09.2015 diagnostikoval vyvrtnutie členka, ktorá diagnóza pre schopnosť pohybu je veľmi individuálna s tým, že niekedy sa nedá na zranenú nohu ani stupiť, pretože veľmi bolí a utekať sa s takýmto zranením dá len veľmi ťažko, prípadne je to vylúčené. Tiež vypovedal, že čas ošetrenia, uvedený na písomnom náleze, zodpovedá reálnemu času ošetrenia v jeho ambulancii. Po vzhliadnutí predmetnej lekárskej správy doplnil, že obžalovanému naordinoval sadrovú dlahu, ktorá

sa dáva v závažnejších prípadoch, táto sa nasadzuje priamo v jeho ambulancii, pričom v prípade takejto fixácie je hybnosť končatiny ešte viac zhoršená, ale chôdza je menej bolestivá. Na otázku odpovedal, že RTG snímok končatiny obžalovaného nerobil, pričom tento postup je na zväžení lekára, sadrová dlah sa dáva aj v prípade podozrenia na roztrhnutie väzov, obžalovaný mal roztrhnutý iba jeden, a to predný, čo je zistiteľné podľa prítomnosti hematómu. Svedok tiež uviedol, že od pacienta si vypýtal iba kartičku poisťovne a myslí si, že obžalovaný je osobou, ktorú v predmetných dňoch ošetroval, pričom tohto ako osobu nepozná a vtedy ho ošetroval prvý krát.

Svedkyňa C. W. na hlavnom pojednávaní vypovedala, že predpokladá, že v uvedených dňoch zastupovala zdravotnú sestru, pokiaľ bola operovaná, v ordinácii O.. G. v Galante, keďže je dôchodkyňa a aj v súčasnej dobe a aj v roku 2015 zvykla na dohodu v tejto ordinácii zastupovať. Podľa vyjadrenia svedkyne v ordinácii vykonáva všetky úkony, ktoré vykonáva zdravotná sestra v ambulancii, medzi ktoré úkony bežne na pokyn lekára patrí aj nasadzovanie sadrových dláh a ich snímanie. Svedkyňa nevedela uviesť, aké úkony vykonávala v dňoch 22.09.2015 a 29.09.2015, pretože denne ošetrojú aj 30 až 60 pacientov a v ambulancii je ako zdravotná sestra sama. Na otázku, či pozná obžalovaného a či s ním prišla niekedy do kontaktu v ambulancii O.. G., uviedla, že si nepamätá a nepozná ho a k oznámeniu zdravotníckeho zariadenia, že práve ona dňa 22.09.2015 ako zdravotná sestra nasadzovala obžalovanému sadrovú dlahu na pravý členok a dňa 29.09.2015 ju mala dávať dole, sa nevedela vyjadriť s tým, že si pre odstup času na pacientov z toho obdobia vôbec nepamätá.

Svedok L.. O. C., vyšetrovateľ, vykonávajúci vyšetrovanie v prípravnom konaní, na hlavnom pojednávaní ako svedok vypovedal, že obžalovaný ani svedkyňa C. Z. mu počas ním realizovaných úkonov v tejto veci nepredkladali žiadne lekárske správy, obžalovaný mal túto možnosť a pokiaľ by mu nejaké lekárske správy predložil, bol by sa nimi zaoberal.

Súd na návrh poškodenej svedka - vyšetrovateľa L.. O. C. dopyčul, keďže podľa tvrdenia poškodenej tento sa mal pred ňou v prípravnom konaní vyjadriť, že obžalovaný prišiel na výsluch v tých istých okuliach, v akých je zachytená osoba na obrazovom zázname.

Svedok L.. O. C. na hlavnom pojednávaní následne uviedol, že obžalovaného v predmetnej trestnej veci vypočúval iba raz, pričom bol výsluch osobne vykonať na OO PZ Sereď. Podľa jeho vyjadrenia mal obžalovaný oblečenú kockovanú košeľu a mal aj okuliare, na ktoré ho upozornil kolega, ktorý bol pri výsluchu prítomný s tým, že sa podobajú na okuliare z obrazového záznamu a pokiaľ si pamätá, obžalovaný vtedy povedal, že ich kúpil a nie sú to tie isté. Túto skutočnosť ale svedok nezaprotokoloval do zápisnice dôvodiac tým, že sa mu nezdalo, že by boli tie okuliare presne také isté ako na zázname, pretože tvar bol možno podobný, okuliare neboli celkom okrúhle, ale trochu sploštené ale rozdielnosť postrehol predovšetkým vo farbe rámu v bočnej časti, keďže na obrazovom zázname sa mu zdal strieborný a tie, ktoré mal obžalovaný pri výsluchu, boli v tejto časti zlatej farby, ale to bolo opačne. Svedok na otázku odpovedal, že okuliare obžalovaného vtedy nezaistil, a to ani fotograficky pre účely prípadného porovnania. Tvrdil, že poškodenej určite nepovedal, že okuliare boli také isté, pretože v opačnom prípade by ich bol zaistil alebo aspoň vyhotovil fotografiu.

Súd najskôr so súhlasom obžalovaného a prokurátora prečítal znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvia kriminalistickej antropológie, neskôr ale súd z vlastného podnetu považoval za potrebné znalca vypočuť na hlavnom pojednávaní. Znaleckým ústavom poverená znalkyňa na hlavnom pojednávaní zotrvala na záveroch písomne podaného znaleckého posudku, kedy uviedla, že na snímkach z kamerového záznamu bankomatu Š. - S. Č.. XXXX a upravených snímkach boli vyhodnotené znaky: šírka nosa, veľkosť hrotu nosa, chrupavčitá časť nosa, chrbát nosa (priebeh kostená - chrupavčitá časť), nasadenie nosových krídeliek, výška hornej pery, šírka a tvar filtra, výška dolnej pery, pery spolu, obrys sliznice hornej pery, obrys sliznice dolnej pery, výška slizničnej časti hornej pery, výška slizničnej časti dolnej pery, línia úst, kútiky úst, nasolabiálna ryha, tvar brady, profil brady, zavinutie helixu ušnice, celkový tvar obrusu ušnice, reliéf pravej ušnice, tragus pravej ušnice, dolný okraj lalôčička ušnice, priliehlosť ušnice a hrana zarastania oblasti brady a fúzov, pričom tieto znaky vykazujú typovú zhodu so znakmi na hlave a tvári osoby - porovnávacích fotografiách obžalovaného. Z uvedeného vyplýva, že na spornom materiáli je s vysokou pravdepodobnosťou zobrazená rovnaká osoba ako na predloženej porovnávací materiáli. Súčasne bolo zistené, že relevantná osoba, zobrazená na záznamoch OD G. a vyhotovených a upravených snímkach nie je vhodná na skúmanie antropológickou somatoskopickou metódou za účelom identifikácie a preto porovnanie ani nebolo vykonané.

Znalkyňa doplnila, že porovnávala iba tie znaky hlavy a tváre, ktoré boli viditeľné, pretože v danom prípade neboli viditeľné znaky čelovej oblasti hlavy a očí, pričom všetky znaky uvádzané v znaleckom posudku a ktoré vykazovali zhodu s porovnávacím materiálom sú tzv. všeobecnými znakmi, jedine priebeh chrbta nosa môže byť považovaný v tomto prípade za jedinečný znak. Podľa ustálenej praxe je pre jednoznačnú identifikáciu osoby potrebná zhoda aspoň v 40-tich všeobecných znakoch, v danom prípade na základe počtu a váhy zhodných všeobecných znakov dospela k záveru o ňou uvedenom stupni pravdepodobnosti, že na spornom materiály je zachytená osoba, ktorej porovnávací materiál jej bol predložený na skúmanie. Podľa vyjadrenia znalkyne teoreticky jeden špecifický znak stačí na jednoznačné vylúčenie identity osoby.

Z oboznámeného záznamu z kamerového systému pred OD G. v Nových Zámkoch súd zistil, že na tomto je zachytený priebeh skutku pod bodom 1 obžaloby, pričom na zázname je zachytená osoba páchatel'a a ktorá je rozpoznateľná ako osoba mužského pohlavia, odetá v dlhých nohaviciach bledomodrej farby, zvršku bledej farby s kapucňou a so šiltovkou na hlave a má obuté topánky s bielou podrážkou. Zo záznamu nie sú rozpoznateľné detaily tváre tejto osoby. Zo záznamu je zistiteľné ďalej to, že osoba po odcudzení kabelky poškodenej a úteku od jej vozidla s touto nastupuje na miesto spolujazdca do osobného motorového vozidla tmavozelenej resp. modrozelennej metalízy. Zo záznamu nie je rozpoznateľné, že by páchatel' kríval, mal problémy s chôdzou alebo že by mal na nohe sadrovú dlahu.

Z oboznámeného obrazového záznamu z kamerového systému, umiestneného na bankomate Slovenskej sporiteľne a.s. na adrese Šaľa, C. Č.. X súd zistil, že v čase skutku pod bodom 2 obžaloby je na tomto zázname zachytený príchod muža k tomuto bankomatu, pričom tento muž prichádza k bankomatu, na jeho chôdzi nie sú rozpoznateľné žiadne problémy, krívanie, muž má obuté topánky s bielou podrážkou, oblečené rifle bledomodrej farby, zvršok s kapucňou bledej farby, na hlave má tmavú šiltovku a na očiach slnečné okuliare.

Z evidenčnej karty vozidla zn. Toyota Carina E GL 64SBK1 evidenčného čísla N. tmavozelenej metalízy súd zistil, že ako vlastník vozidla je stále evidovaný M. G. a ako budúci vlastník a držiteľ C. Z., bytom Z., O. Č.. XXXX/XXA.

Súd tiež oboznámil správu spoločnosti Y. Slovensko a.s. Bratislava o zadržaní kreditnej karty poškodenej, poškodenou predložené doklady k odcudzeným veciam a odborné vyjadrenia k ich hodnote.

Všeobecná zdravotná poisťovňa na žiadosť súdu oznámila, že obžalovaný je ich poistencom od 01.01.1995, pričom v dňoch 22.09.2015 a 29.09.2015 neeviduje žiadne výkony zdravotnej starostlivosti poskytnuté tomuto poistencovi.

Súd následne vyžiadal stanovisko zdravotníckeho zariadenia S. H. s.r.o. Galanta k uvedenému oznámeniu zdravotnej poisťovne, na čo zdravotnícke zariadenie oznámilo, že uvedené výkony zdravotnej starostlivosti poisťovní nefakturovali, pretože vysoko prekračujú limity faktúr za zdravotnú starostlivosť za mesiac a preto ku koncu mesiaca niekedy zdravotnú výkony poisťovní nefakturujú.

Na základe vyššie opísaného dokazovania súd vo veci opätovne rozhodol rozsudkom 2T/108/2016 z 13.06.2018, ktorým podľa § 285 písmeno c) Trestného poriadku obžalovaného spod obžaloby v prípade oboch žalovaných skutkov oslobodil.

Proti citovanému rozsudku súdu I. stupňa podal odvolanie prokurátor a poškodená L. U., o ktorých rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením sp.zn. 1To/82/2018 z 13.11.2018 tak, že rozsudok súdu I. stupňa podľa § 321 odsek 1 písmeno b), písmeno d), odsek 3 Trestného poriadku zrušil v oslobodzujúcej časti týkajúcej sa skutku pod bodom 2 a podľa § 322 odsek 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu I. stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol a tiež odvolanie poškodenej zamietol ako podané neoprávnenou osobou.

Rozsudok súdu I. stupňa z 13.06.2018 sa tak vo vzťahu k časti, v ktorej bol obžalovaný oslobodený spod obžaloby prokurátora pre skutok pod bodom 1. Obžaloby, stal právoplatným.

Odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení uviedol, že súd I. stupňa vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby prokurátora pri hodnotení dôkazu - znaleckého dokazovania posudkom KEÚ PZ Bratislava jednotlivo a následne v jeho súvislostiach s ostatnými dôkazmi, nepostupoval správne, keď

tieto vyhodnotil jednostranne v prospech obžalovaného. Odvolací súd v tomto smere poukázal na prednes znaleckého posudku O. P. A. na hlavnom pojednávaní dňa 15.05.2017, ktorá zotrvala na závere o „vysoké pravdepodobnosti zhody“ osoby zosnímanej kamerovým zariadením na bankomate s porovnávacím materiálom, na ktorom je zobrazený obžalovaný, na základe porovnania skupinových i zvláštnych jedinečných znakov hlavy a tváre, keď popísané znaky hlavy a tváre vykazovali zhodu. Z praxe používanej zhody 40 všeobecných znakov (jednoznačná identifikácia) znalkyňa zistila zhodu v 30 všeobecných znakov a uviedla, že sa používa 5 bodová stupnica zhody od najnižšej po najvyššiu (od 1 po 5) pričom u obžalovaného konštatovala stupeň 3. Pri ich skúmaní sa dali vyhodnotiť viditeľné znaky, bola zistená zhoda pri väčšom počte znakov, 5 všeobecných znakov môžu mať viacerí ľudia, ale nie taký počet, ako bolo zistené v tomto prípade. V súvislosti s uvedenou stupnicou odvolací súd považoval za potrebné si uvedomiť kvalitatívny rozdiel medzi jednotlivými bodmi:

- bod 2 - osobu nie je možné vylúčiť ani potvrdiť,
- bod 3 - vysoká pravdepodobnosť identifikácie,
- bod 4 - veľmi vysoká pravdepodobnosť identifikácie.

Podľa odvolacieho súdu by právne úvahy súdu I. stupňa uvedené v odôvodnení napadnutého rozsudku by boli akceptovateľné vo vzťahu k bodu 2/, kedy by skutočne bolo potrebné aplikovať zásadu „in dubio pro reo“, nie však už pri bode 3/ a ďalších bodoch. Nemenej významným faktom, ktorým sa podľa odvolacieho súdu súd I. stupňa pri hodnotení posudku nezaoberal, je rozbor predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného, pričom poukázal na to, že vo veci Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5T/93/2011 podstata jeho konania spočívala v tom, že si v roku 2011 neoprávnene zaobstaral platobnú kartu, s ktorou sa pokúsil vykonať výber v bankomate a rovnako konal aj vo dvoch prípadoch vo veci Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 2T/37/2012. Berúc do úvahy objektivnosť znaleckého posudku a jeho záver o vysokej pravdepodobnosti identifikácie obžalovaného ako páchatel'a skutku v bode 2 spolu s ostatnými dôkazmi, preukazujúcimi odcudzenie bankomatovej karty poškodenej doposiaľ nestotožneným páchatel'om, sú tieto dôkazy podľa odvolacieho súdu za postačujúce na prokurátorom požadovaný záver o vine obžalovaného.

Keďže odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení neuložil súdu I. stupňa dopĺňať dokazovanie o vykonanie žiadnych ďalších dôkazov, súd na hlavnom pojednávaní z vlastnej iniciatívy, ani nepovažujúc to za potrebné, žiadne ďalšie dôkazy vo vzťahu ku skutku pod bodom 2 obžaloby prokurátora nevykonával.

Pokiaľ obžalovaný navrhoval vypočuť v konaní pred súdom ako svedka svoju matku O. U. k okolnostiam svojho pobytu doma v deň návštevy lekára, súd jednak tento návrh obžalovaného považoval z hľadiska časového za podaný v rozpore s upozornením obžalovaného, daného mu v písomnej výzve súdu podľa § 240 odsek 1, odsek 4 Trestného poriadku (a síce, že vykonanie neskôr navrhnutých dôkazov, ktoré stranám boli známe v čase doručenia tejto výzvy, môže súd odmietnuť) a jednak vykonanie tohto dôkazu ani súd nepovažoval za potrebné pre svoje rozhodnutie s poukazom práve na vyššie citovaný právny názor odvolacieho súdu vyjadrený v tejto veci, predovšetkým vo vzťahu k hodnoteniu záverov vo veci podaného znaleckého posudku. Z uvedeného dôvodu súd návrh obžalovaného na vykonanie dôkazu výsluchom tohto svedka odmietol.

Súd na základe vyššie opísaných dôkazov, hodnotených jednotlivo ako aj vo vzájomných súvislostiach a v intenciách právneho názoru, vysloveného nadriadeným súdom v prejednávanej veci a ktorým je viazaný, dospel k záveru, že obžalovaný sa dopustil skutku, žalovaného pod bodom 2 obžaloby prokurátora, a to tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Súd dospel k záveru, že osobou, ktorá dňa 22.09.2015 v čase o 14.00. hod. použila kreditnú kartu vydanú spoločnosťou Y. jej držiteľke L. U. pri celkom troch neúspešných pokusoch o výber finančnej hotovosti v meste Šafa na ulici C. Č.. X prostredníctvom bankomatu Z. Z. a.s., a to potom, ako bola táto poškodenej L. U. odcudzená spolu s ďalšími vecami dňa 22.09.2015 v čase o 13.30. hod. v Nových Zámkoch pred obchodným domom G. dosiaľ nestotožneným páchatel'om, bol práve obžalovaný. Tento záver súd v zmysle pokynu odvolacieho súdu oprel o záver objektívneho znaleckého posudku KEÚ PZ Bratislava, z odboru prírodovedného skúmania a kriminalistických analýz, odvetvia kriminalistickej antropológie o vysokej pravdepodobnosti identifikácie obžalovaného ako páchatel'a skutku pod bodom 2, a to aj v kontexte s ostatnými dôkazmi, preukazujúcimi samotné odcudzenie predmetnej kreditnej karty poškodenej dosiaľ neznámym páchatel'om a tiež aj v nadväznosti na rozbor predchádzajúcej trestnej činnosti obžalovaného, ktorý sa už v minulosti dopustil prečinu neoprávneného

vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona (vec jeho predchádzajúcich odsúdení vo veci okresného súdu Bratislava 2 sp.zn. 5T/93/2011 a Okresného súdu Bratislava 5 sp.zn. 2T/37/2012). Pre záver súdu o vine obžalovaného bolo irelevantné, akým spôsobom sa predmetná kreditná karta po jej odcudzení poškodenej dňa 22.09.2015 dostala do dispozície obžalovaného (či už nálezom, poskytnutím inou osobu alebo akokoľvek inak bez súhlasu jej oprávnenej držiteľky), keďže je nesporné, že obžalovaný nedisponoval súhlasom poškodenej na obstaranie si tejto karty a už vôbec nie na jej použitie akýmkoľvek spôsobom. Obrana obžalovaného z hľadiska jej spôsobu, ktorý predniesol až na hlavnom pojednávaní, spočívajúca v tvrdení, že v rozhodnom čase mal nasadenú sadrovú dlahu, nebola spôsobilá spochybniť závery vyššie označeného znaleckého posudku, a to práve s poukazom na v znaleckom posudku konštatovanú výšku pravdepodobnosti identifikácie obžalovaného ako osoby, zachytenej na kamerovom zázname z bankomatu v rozhodnom čase.

Súd upravil skutkovú vetu predmetného skutku v nadväznosti na výsledky vykonaného dokazovania a aj s poukazom na upozornenie odvolacieho súdu, dané súdu I. stupňa už v prvom jeho zrušujúcom uznesení a skutok následne kvalifikoval ako dokonaný trestný čin, na ktorú možnosť súd obžalovaného upozornil už na hlavnom pojednávaní dňa 12.04.2019, keďže už neoprávnené obstaranie si platobnej karty na účel ju použiť ako pravú a tiež aj pokus, hoc aj neúspešný, o výber finančnej hotovosti prostredníctvom neoprávnene obstaranej platobnej karty, je subsumovateľné pod ust. § 219 odsek 1 Trestného zákona ako dokonaného trestného činu.

Súd tak uznal obžalovaného vinným majúc za to, že vo výroku rozsudku opísaným protiprávnym konaním naplnil všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu neoprávneného výrobenia a používania elektronického platobného prostriedku a inej platobnej karty podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona z hľadiska subjektu, subjektívnej stránky, objektu a objektívnej stránky, pretože úmyselne (§ 15 písmeno a) Trestného zákona) zasiahol do záujmu chráneného Trestným zákonom, ktorým je záujem spoločnosti na ochrane majetku v podobe ochrany výkonu vlastníckeho práva pri využívaní takýchto platobných prostriedkov, a to tak, že si neoprávnene obstaral inú platobnú kartu na účel použiť ju ako pravú a na taký účel ju použil. Súd nemal žiadne pochybnosti ani o existencii priamej príčinnej súvislosti medzi uvedeným protiprávnym konaním obžalovaného a následkom jeho činu na jednej strane a jeho úmyselným zavinením na strane druhej. Zákonné znaky žalovaného prečinu naplnil obžalovaný aj po stránke materiálnej, pretože jeho závažnosť rozhodne nie je nepatrná (§ 10 odsek 2 Trestného zákona). V konkrétnom prípade je táto určená predovšetkým spôsobom vykonania činu a jeho následkami (keď si obžalovaný platobnú kartu poškodenej obstaral neoprávnene, t.j. bez jej súhlasu a tiež sa celkom trikrát pokúsil jej prostredníctvom aj o výber finančnej hotovosti), okolnosťami, za ktorých bol spáchaný, mierou zavinenia obžalovaného a jeho zisťnou pohnútkou.

Zo správ a charakteristik k osobe obžalovaného súd zistil, že tento z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený a súd nemal preukázaný ani žiadny legálny pracovný pomer obžalovaného. Obžalovaný má v evidencii priestupkov evidované nielen, a to mnohopočetné, postihnutia za priestupky na úseku cestnej dopravy, ale aj za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu a verejnému poriadku. Obžalovaný má v odpise z registra trestov viacero záznamov pre spáchanie trestných činov rôznorodého charakteru, avšak s prevahou majetkovej trestnej činnosti, a to aj konkrétne za spáchanie trestných činov podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona tak, ako je vyššie uvedené, čo svedčí o sklonoch obžalovaného k páchaniu takto orientovanej trestnej činnosti.

Obžalovaný bol rozsudkom Okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/120/2014 z 30.12.2014, právoplatným dňa 30.12.2014, uznaný vinným zo zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmeno c), písmeno d) Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 3 roky s probačným dohľadom za súčasného uloženia zákazu požívať návykové látky a povinnosti podrobiť sa sociálnemu výcviku alebo inému výchovnému programu. Z uvedeného je zrejmé, že obžalovaný sa skutku v prejednávanej veci dopustil v skúšobnej dobe tohto podmieneného odsúdenia.

Z odpisu z registra trestov pritom vyplýva, že obžalovaný sa dňa 14.07.2014 dopustil trestného činu krádeže aj na území Rakúskej republiky.

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV sp.zn. 2T/58/2018 z 12.12.2018, právoplatného dňa 25.07.2019 v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 2To/23/20019 z 25.07.2019, bol obžalovaný uznávaný vinným zo zločinu podvodu spolupáchatelstvom v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 k § 20 k § 221 odsek 1, odsek 2, odsek 3 písmeno d) Trestného zákona (skutok zo dňa 31.01.2018 až 01.02.2018), za čo mu bol uložený trest odňatia slobody 3 roky so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Vzhľadom na skutočnosť, že skutok vo vyššie označenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV bol spáchaný potom, ako bol obžalovanému v prejednávanej veci dňa 28.09.2016 doručený súdom skôr vydaný trestný rozkaz sp.zn. 2T/108/2016 z 19.09.2016, v označenej trestnej veci Okresného súdu Bratislava IV nešlo o súbeh trestných činov, z ktorého dôvodu neboli splnené podmienky pre ukladanie súhrnného trestu, a to aj s poukazom na stanovisko trestnoprávneho kolégia NS SR sp.zn. Tpj 31/2018, ale obžalovanému bolo na mieste ukladať trest samostatný.

Súd pri rozhodovaní o treste postupoval podľa zásad uvedených v § 34 Trestného zákona, zisťoval pohľadujúce a priťažujúce okolnosti, prihliadol na spôsob spáchania činu, jeho následok, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu pohľadujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona, ale zistil u neho priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona (bol už za trestný čin odsúdený vo veci okresného súdu Trnava sp.zn. 2T/120/2014). Trestný zákon za prečin podľa § 219 odsek 1 Trestného zákona ustanovuje trest odňatia slobody 1 až 5 rokov. Súd podľa § 38 odsek 2 Trestného zákona prihliadol na pomer a mieru závažnosti u obžalovaného zistenej priťažujúcej okolnosti a pri absencii okolností pohľadujúcich zvýšil dolnú hranicu trestu odňatia slobody podľa § 38 odsek 4 Trestného zákona a postupom podľa § 38 odsek 8 Trestného zákona o jednu tretinu, t.j. na 28 mesiacov. Súd obžalovanému uložil trest odňatia slobody na samej dolnej hranici takto zvýšenej trestnej sadzby, majúc za to, že trest uvedenej výmery je na ochranu spoločnosti a nápravu obžalovaného dostatočný. Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody uloženého mu za úmyselný trestný čin.

Súd je toho názoru, že uložený trest reflektuje okolnosti, za ktorých bol obžalovaným uvedený majetkový prečin spáchaný, tiež jeho doterajší prístup k dodržiavaniu právnym poriadkom určených noriem správania sa, keďže sa do rozporu so zákonom nedostal po prvý krát a súčasne skutok v prejednávanej veci spáchal v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, uloženého mu za úmyselný trestný čin. Obžalovaný je pritom osobou, ktorá sa v minulosti dopustila nielen zhodných prečinov, ale aj iných majetkovo motivovaných trestných činov. Z uvedeného je zrejmé, že u obžalovaného ani dosiaľ mu opakovane ukladané výchovné tresty, nespojené bezprostredne so zásahom do jeho osobnej slobody, nevedli k želanému nápravnému účinku, keďže sa znovu dopustil takého trestného činu, a to navyše v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia. Uloženie nepodmieneného trestu odňatia slobody a v uvedenej výmere je tak na mieste nielen pre dosiahnutie účelu trestu z hľadiska potreby doceliť nápravu obžalovaného, viesť ho k vedeniu riadneho života v budúcnosti, vyjadriť jeho morálne odsúdenie spoločnosťou a aj iných odradiť od páchania trestnej činnosti, ale, a to predovšetkým, si to vyžaduje účinná ochrana spoločnosti.

Poškodená L. U. na hlavnom pojednávaní dňa 03.10.2019 modifikovala skôr ňou uplatnený nárok na náhradu škody s tým, že náhradu škody, ktorej výšku ale nešpecifikovala ani nezdokladovala žiadnym spôsobom, žiada od obžalovaného nahradiť aj z titulu nákladov, ktoré jej vznikli v súvislosti s nutnosťou zablokovania všetkých kariet a vybavením nových dokladov. Keďže však súd, po nadobudnutí právoplatnosti jeho predchádzajúceho rozsudku z 13.06.2018 vo vzťahu k oslobodeniu obžalovaného pre skutok pod bodom 1 obžaloby, nemal z vykonaného dokazovania preukázané žiadne náklady ako majetkovú škodu, ktorá by poškodenej vznikla v súvislosti so skutkom pod bodom 2 obžaloby a ani sama poškodená do skončenia dokazovania za týmto účelom nepredložila a ani nenavrhol vykonať žiadne dokazovanie, súd poškodenú s týmto nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť.

Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku, (§ 309 odsek I Trestného poriadku).

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo, (§ 311 odsek I Trestného poriadku).